

عنوان مقاله:

تفاوت نقد سهروردی و سید عبدالاعلی سبزواری بر اصالت وجود صدرایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 13، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

یاسر سالاری - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

مهدی افچنگی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

خلاصه مقاله:

نظریه اصالت وجود که عمود مرکزی حکمت متعالیه به شمار می رود، تحولی شگرف در فلسفه اسلامی ایجاد کرد و به سرعت به عنوان نظریه غالب در اندیشه حکما پذیرفته شد. در مقابل اندیشمندانی نیز اصالت وجود را برنتابیدند و در به چالش کشیدن آن کوشیدند. سهروردی و سید عبدالاعلی سبزواری از جمله منتقدان اصالت وجود و قائلان به اصالت ماهیت به شمار می آیند، که مبنا و روشی کاملا متفاوت را برگزیده اند. سهروردی اگرچه از نظر زمانی قبل از ملاصدرا و نظریه اصالت وجود است، اما ادله متعددی که در اثبات مفهوم اعتباری بودن وجود آورده، او را در عداد منتقدان اصالت وجود قرار داده است. سید عبدالاعلی سبزواری هم با تحلیل و نقد قواعد و اصولی که در قول به اصالت وجود منشئیت دارند، مثل «استحاله جعل تالیفی بین ذات و ذاتیات» و «کل ممکن زوج ترکیبی من ماهیه و وجود» و همچنین انکار اصل سنخیت و اشتراک معنوی، صریحا اصالت ماهیت را بر می گزیند. در واقع رویکرد سهروردی در قول به اصالت ماهیت رویکردی کاملا مفهومی است، در حالی که رویکرد سید سبزواری در پذیرفتن اصالت ماهیت، نقد و تحلیل مبانی اصالت وجود است. مقاله حاضر بر آن است تا با تبیین رویکرد متفاوت سهروردی و سید سبزواری در نقد اصالت وجود، میزان صحت و کارآمدی ادله آنها را بررسی کند.

کلمات کلیدی:

اصالت وجود، اصالت ماهیت، سنخیت، اشتراک، جعل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1482588>

